



Гео Милев

Главата ми...

Голова моя – темный фонарь с перебитыми стеклами.

Саша Чёрный

Главата ми –  
кървав фенер с разтрошени стъкла,  
загубен през вятър и дъжд, и мъгла  
в полунощни поля.  
Аз умирам под кота 506  
и възкръсвам в Берлин и Париж.  
Няма век, няма час – има Днес!  
Над последната пролет ти жадно и страшно пициш,  
о шпага, разкъсала мрежа от кървави капки  
сред мрака –  
и в мрака  
бог сляп ги  
събира и мълком повежда към прежния призрак...  
О Сфинкс, с безпощадна гримаса на присмех  
– замръзнала, каменна, вечна и зла –  
изправен в безкрайния, страшен, всемирен Египет:  
пред тъмния просек Едип –  
загубен през вятър и дъжд, и мъгла.

КРАЙ

Източник: Словото  
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11291>]